

30 Μαΐου 2020

Θαύματα του Αγίου Ραφαήλ. «Πέθανα και με γύρισε πίσω».

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

11/09/2010

«Πέθανα και με γύρισε πίσω».

Προς τα τέλη Αυγούστου, η κ. Άλκηστις, από τη Μύκονο τηλεφώνησε στην Ιερά Μονή του Αγίου Ραφαήλ στο Άνω Σούλι του Μαραθώνος και ρώτησε πληροφορίες για την πρόσβαση και τη διαμονή στην περιοχή, προκειμένου να παραστεί στη Χάρη του Αγίου Ραφαήλ, στην Ιερά Πανήγυρη του Μοναστηριού της 2ας Σεπτεμβρίου. Μιλώντας στο τηλέφωνο με κάποιον από τους πατέρες, του ζήτησε

να ανάψει ένα κεράκι στον Άγιο Ραφαήλ, για τον αδελφό της γυναίκας που είχε στο σπίτι της για να τη βοηθάει στις δουλειές, ο οποίος είχε πάθει εγκεφαλικό και είχε πέσει τελικά σε κώμα. Είχε μάθει ότι οι γιατροί είχαν πει ότι είναι σχεδόν αδύνατο να επανέλθει ο ασθενής και είχαν συστήσει στους συγγενείς να ετοιμάζονται για το μοιραίο. Είχαν δε επισημάνει ότι ακόμα και να επανέλθει, πράγμα εντελώς απίθανο, δεν θα μπορεί ούτε να κουνάει χέρια και πόδια, αλλά και ούτε να μιλήσει καλά-καλά και να συντονίσει τη σκέψη του, λόγω της εκτεταμένης εγκεφαλικής βλάβης. Το αποτέλεσμα ήταν όλοι οι συγγενείς του ασθενούς (μουσουλμάνοι στο θρήσκευμα, όπως και ο ίδιος ο ασθενής) να είναι πολύ στεναχωρημένοι, αλλά και η κ. Άλκηστις επίσης, καθώς συμμαριζόταν τον πόνο τους.

Την ίδια ημέρα, λοιπόν, που η κ. Άλκηστις πήρε τηλέφωνο και οι πατέρες άναψαν ένα κεράκι στον Άγιο Ραφαήλ, ο ασθενής έκανε κάποια κινήσουλα. Αυτό το παρατήρησαν οι συγγενείς του. Στις 2 Σεπτεμβρίου, που η κ. Άλκηστις παρευρισκόταν στην Εορτή των Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης, ο ασθενής κίνησε το χέρι και το πόδι του και άρχισε να δίνει σημεία ζωής. Κι' αυτό το παρατήρησαν οι συγγενείς του και τους έκανε εντύπωση, διότι συνέπεσε με την Εορτή των Αγίων. Όταν, επέστρεψε η κ. Άλκηστις στο νησί, η αδελφή του ασθενούς, παρότι μουσουλμάνα, ζήτησε από μόνη της την εικόνα του Αγίου Ραφαήλ και άρχισε να την ασπάζεται, κλαίγοντας και παρακαλώντας για τον αδελφό της. Μετά, λοιπόν, από δεκαπέντε λεπτά, την παίρνουν τηλέφωνο από τη Βουλγαρία, όπου βρισκόταν ο αδελφός και οι υπόλοιποι συγγενείς της και της λένε ότι ο αδελφός της άρχισε ξαφνικά να κινεί το κεφάλι του, ξύπνησε και τους μίλησε ρωτώντας «έρχεστε πολλές μέρες και με βλέπετε;» και ξανάπεσε σε κώμα. Η χαρά και η συγκίνησή της δεν περιγραφόταν. Προσευχόταν με λυγμούς στον Άγιο Ραφαήλ και Του έλεγε ότι πιστεύει σ' Αυτόν και ότι είναι σίγουρη ότι ο αδελφός της θα γίνει καλά. Υποσχόταν μάλιστα να τον φέρει στο Μοναστήρι του Αγίου Ραφαήλ. Η κ. Άλκηστις της έδωσε και λαδάκι από τον Άγιο Ραφαήλ και της είπε να το στείλει στον αδελφό της μαζί με την εικόνα των Αγίων. Εκείνη αμέσως συμφώνησε και τα έστειλε στον αδελφό της μέσω του γιού της που «κατά σύμπτωσιν» (4 χρόνια και δεν την είχε επισκεφθεί) είχε έρθει να τη δει και θα επέστρεφε στη Βουλγαρία.

Με το που φεύγει η εικόνα και το λαδάκι του Αγίου Ραφαήλ, ο άρρωστος ξύπνησε οριστικά από το κώμα και ζήτησε να φάει και να πάει στο σπίτι του!! Όλοι μείνανε έκπληκτοι και εντυπωσιασμένοι. Ο Άγιος Ραφαήλ είχε κάνει το θαύμα του!! Μάλιστα, μόλις η εικόνα του Αγίου Ραφαήλ έφτασε στο Νοσοκομείο, την ίδια μέρα βγήκε ο ασθενής και πήγε σπίτι του. Οι γιατροί είπαν ότι πρόκειται ξεκάθαρα για θαύμα, ο ασθενής από την εντατική, σε κωματώδη κατάσταση, να πηγαίνει κατευθείαν σπίτι του και πολύς κόσμος έμαθε γι' αυτό το θαύμα. Και ο ίδιος ο άρρωστος πίστεψε στην θαυματουργική σωτηρία του από τον Άγιο Ραφαήλ και κοιμόταν με την εικόνα του Αγίου πάνω από το κρεβάτι του και μόνος του έλεγε: «Σήμερα δε μου βάλατε λαδάκι... Βάλτε μου λαδάκι!». Λίγες μέρες μετά μάλιστα

είπε στην αδελφή του τα εξής: «Έχω επίγνωση του τι μου συνέβη. Πέθανα και με γύρισε πίσω. Είδα ότι ήμουν νεκρός και με πηγαΐναν στο κοιμητήριό μας. Εκεί είδα, όμως, μια χριστιανική εκκλησία και έναν παπά χριστιανό, ο οποίος μου είπε: Εσύ έπρεπε να πεθάνεις τώρα, αλλά εγώ σου κάνω χάρη και σε ξαναγυρίζω πίσω, για το γιό σου και για την κόρη σου...».

Οι ζωές αυτών των ανθρώπων άλλαξαν. Απ' όποιο σπιτικό πέρασε η εικόνα του Αγίου Ραφαήλ οι άνθρωποι έγιναν πιο δραστήριοι, πιο πρόσχαροι και άρχισαν να δείχνουν περισσότερη αγάπη ο ένας προς τον άλλον και οι ίδιοι αισθανόντουσαν και ομολογούσαν αυτή την αλλαγή και πίστευαν ότι αυτή οφείλεται στον Άγιο Ραφαήλ. Πραγματικά, μεγάλη η Χάρης των Αγίου Ραφαήλ και των συν Αυτώ και πολλές οι ευλογίες του Θεού που μεταφέρουν στους ανθρώπους που Τους επικαλούνται, πιστούς ή και απίστους. Δοξασμένο το όνομά Τους. Να έχομε την ευχή Τους. Και είθε οι άνθρωποι να ανταποκρίνονται με ευγνωμοσύνη στις ευλογίες των Αγίων και να καταλήγουν στη σωτηρία και τον Παράδεισο, δια της Εκκλησίας και των Μυστηρίων της. Αμήν.

Άλκηστις Ρούσση, Μύκονος